

мѣнна реалностъ. Споредъ едни хора животътъ е лошъ, а споредъ други — добъръ. Животътъ не е нито добъръ, нито лошъ, но представя условие за проява на доброто и на злото. Доброто и злото растатъ въ живота, но доброто дава семе, расте и се размножава, а злото не оставя семе следъ себе си. То представя бомба, която, експлодира ли веднѣжъ, престава по-нататѣкъ да съществува. Значи, лошитѣ мисли, чувства и желания сѣ бомби, които се пукатъ и изчезватъ. И добритѣ мисли и желания се пукатъ, но отъ това пукане семето пониква, цвѣтътъ се разцвѣтвява, и плодътъ узрѣва. Колкото по-малко бомби на злото се пукатъ въ човѣка, толкова по-добре е за него. Нѣма по-страшно нѣщо за човѣка, когато една лоша мисълъ се пукне въ ума му, едно лошо чувство — въ сърдцето му и една лоша постѣпка — въ тѣлото му. Този човѣкъ губи красотата си, съзнанието му се помрачава, лицето му се покрива съ тъменъ воалъ. Въ такива моменти човѣкъ е готовъ да извърши нѣ какво престѣпление. Така, именно, Каинъ уби Авела. Отъ завистъ той изпадна въ помрачение и извърши убийството. Насаждайте въ тѣлото си, въ ума и въ сърдцето си семена на доброто, отъ плодовѣтъ на което се раждатъ великитѣ добродетели.

Мнозина казватъ, че съ добро не може да се живѣе. — Защо? — Защото, колкото добрини да правятъ на хората, не ги помнятъ. — Какво помнятъ хората, не е важно; важно